

KAUPPA JA CAFÉ, S'IL VOUS PLAÎT!

PARIISISSA KUULUU SYÖDÄ, JUODA JA SHOPPAILLA
SAMASSA PAIKASSA. KÄVIMME KUUDESSA IHANASSA
PUTIIKKI-KAHVILASSA, JOITA EI KANNATA OHITTA.

Pibla Hintikka KUVAT Veikko Kähkönen

MOKKAKENKIÄ JA TEETÄ SALONGISSA

Niin kulturellia! Lattiaan
sointuvilla sinisillä hyllyillä
sirot korut on sijoiteltu
Alexandre Dumas'n kirjojen
päälle. Lorna Moquet
järjestää putiikkiaan
paraatikuntoon.

Kun Audrey Gallier ja Lorna Moquet remontoivat uutta kauppatalaansa pari vuotta sitten, lattiamaton alta paljastui sattumalta kaunis mosaiikkikuvio.

Nyt sen päällä seisoo puupöytä täynnä kaulaketjuja, rannekoruja, laukkuja ja kynttilöitä.

Lattiaan sointuvilla sinisillä hyllyillä sirot korut on sijoiteltu vanhojen Alexandre Dumas'n seikkailuromaanien päälle. Niitä on myös pujoteltu peuransarviin tai kiinnitetty valokuvakehyksiin. Värikkäät makkakengät makaavat lattialla.

Le Sept Cinq -putiikissa tehdään paikallisia ostoksia, sillä kaikki tuotteet ovat Pariisista. Kotiin viedään nuorten suunnittelijoiden t-paitoja, laukkuja, muotia käsitteleviä kirjoja, postikortteja, rusetteja ja rannekelloja.

Mutta putiikkiin voi tulla myös teelle. Putiikin takaosan teesalongissa sujahdetaan pehmeän nojatuolin syleilyyn ja tilataan Compagnie Coloniale teetä. Se on yksi Ranskan vanhimmista teemerkeistä. Omistajat leipovat teesalonkiin päivittäin kakkuja ja piirakoita. *Le Sept Cinq, 54 rue Notre-Dame de Lorette, sept-cinq.com.*

LUKUTOUKAN LUKSUSPUTIIKISSA

Kahvilan seinät ovat lattiasta kattoon asti täynnä kirjoja, ja katosta roikkuu hehkulamppuja johtojen varassa. Vaikka ulkona paistaisi aurinko, Merci-putiikin kahvilassa tunnelma on kuin hämyisessä kirjastossa. Siinä charmi piileekin. Lukutoukan unelmakuppilaan tullaan kahvin ja kevyen lounaan lisäksi ostamaan kirjoja suoraan hyllystä.

Saa Mercistä paljon muutakin. Se on 1 500 neliön ja kolmen kerroksen valoisa design- ja muotikauppa, jossa on kahvilan lisäksi kaksi ravintolaa: yksi katutasolla, toinen alakerrassa. Molemmissa nautitaan salaatteja, antipasti-lautasia, kakkuja ja voileipiä.

Alakerrassa shoppaillaan pieniä kodintarvikkeita kuten keittiö-pyyhkeitä ja kulhoja, ensimmäisessä kerroksessa hipelöidään vaatteita, kenkiä ja asusteita merkeiltä kuten Isabel Marant, Alexander Wang ja Innamorato, ja yläkerrassa valkoisen parrukaton alla on vaikuttava valikoima huonekaluja, astioita ja kodin tekstiilejä.

Jos hinnat hirvittävät, kannattaa etsiä Mercin oman, samannimisen brändin simppeleitä kauluspaitoja, t-paitoja ja mekkoja, joita saa muotimerkkejä halvemmalla. Leviksen farkkusortsit saa 50 eurolla. Joka tapauksessa, tässä on putiikki, jossa pelkkä pyörähdyskin inspiroi. *Merci, 111 boulevard Beaumarchais, merci-merci.com.*

Merci on 1 500 neliön ja kolmen kerroksen valoisa design- ja muotikauppa, jossa on kahvila ja kaksi ravintolaa. Yläkerrassa on vaikuttava valikoima huonekaluja. Mercissä on töissä huippuluokan stylistit. Sisustuksen ystävä voi pyöriä paikassa tuntikausia.

LONTOO-VINTAGEA PIILOKUPPILASSA

Tämän tyttömaisempää putiikki-kahvilaa saa Pariisista hakea.

Aurinkoisen Aurélie Thomén pyörittämästä vintage-liike Epistrophèsta tulee mieleen unelmien mummon vintti. Seinillä on pinkkiä ruusutapettia, hyllyillä lepää vanhoja hattulaatikoita, ja vaatteita voi sovittaa raskaan viininpunaisen samettiverhon takana.

Kahden kerroksen aarreitassa on myytävänä second hand -vaatteita, koruja ja asusteita. On Yves Saint Laurentia, mutta myös halvempia ranskalaismerkkejä. Thomé kerää vaatteita myyntiin Ranskasta, Lontoosta, Brysselistä ja Barcelonasta.

Yläkerran kahvilan uniikit huonekalut Thomé löysi Lyonin kirpputoreilta. Yksityiskohtia hän on kustomoinut itse, kuten jättikukkahameesta muokatut tyynynpäälliset.

Epistrophè on kreikkaa ja tarkoittaa vetäytymistä sisimpään. Täällä saakin rauhassa, jopa piilossa, hörpätä siirapilla maustettua kuplavettä tai maitokahvia. Sunnuntaisin on tiski täynnä kuppikakkuja.

Kerran kuussa Epistrophèssa järjestetään jokin tapahtuma, kuten bloggaajien vaatekaappimyyjäiset tai aperitiivishoppailuilta dj-musiikin tahdissa.

Epistrophè, 17 rue de Picardie, epistrophe17.tumblr.com.

Aurélie Thomén kahvilasta tulee mieleen mummon viihtyisä vinttikamari.

1920-luvulla Le Balissa pyöritettiin kabareita, nyt liitutaulu kertoo, että tarjolla on taiteen lisäksi inkivääriolutta ja ranskalaisia viinejä.

MUNIA JA PEKONIA VALOKUVA-NÄYTTELYSSÄ

Le Bal on niin ihana salaisuus, ettei siitä haluaisi hiiskua kellekään. Piskuisen valokuvataiteen keskuksen Place de Clichyn lähelle ei nimittäin eksi vahingossa, niin kaukana se on keskustasta, ihan pienellä mukulakivisellä sivukujalla. 1920-luvulla täällä pyöritettiin hotellia, järjestettiin kabareita ja pidettiin baaleja eli tanssiaisia. Nyt tänne tullaan katsomaan nousevien taiteilijoiden valokuvanäyttelyitä, tapaamaan valokuvaajia, kuuntelemaan seminaareja ja hengailemaan valokuvakirjakaupassa sekä sen söpössä kahvilassa. Viikonloppubrunssilla lautasella höyryää paistettu luomumuna, pekonia, tomaattia ja uunituore skonssi. Paksu jogurtti sekoittuu kipossa hasselpähkinä-granolaan, ja tuorepuristettu appelsiinimehu virkistää. Iloiseen puheensorinaan sekoittuvat avokeittiön äänet. Näyttelyssä, kaupassa, kahvilassa ja terassilla vierähtää helposti puoli päivää. Täällä saattaa myös törmätä taideväkeen kuten valokuvaajaguru Raymond Depardonin. Hän on yksi taiteilijoista, joiden ansiosta Le Bal avattiin neljä vuotta sitten. *Le Bal, 6 Impasse de la Défense, le-bal.fr.*

MUOTIA JA JOGURTtia MARAIS'SSA

Lkkunasta pilkottavat vaaleanpunainen takki, kirjava silkkipaita ja maljakollinen oransseja narsisseja. Värikäs The Broken Arm -putiikki-kahvila pistää silmään keskellä Pohjois-Marais'n yli sata vuotta vanhoja pölyisiä rakennuksia. Sisällä olo on kuin Liisalla muodin ihmemaassa. Kassan vieressä ruukussa kasvava lehtipuu kurottaa kohti kattoa, ja seinät on maalattu haaleansinisiksi. Sandaalit, lenkkikossut ja lompakot makaavat pöytävitriinien sisällä kauniissa riveissä kuin aarteet. Vaaleiden puuseinien hyllyillä lepää hattuja ja nahkalaukkuja, ja rekeissä roikkuu takkeja, hameita ja paitoja. On Raf Simonsia, Carvenia, Jacquemusia, Swashia ja Kenzoa. Löytyy täältä myös suomalaisen Achilles Ion Gabrielin nahkakengiä. Kuin toinen koti, kuvailee Guillaume Steinmetz kauppaansa. Hän perusti sen kahden ystävänsä kanssa vuosi sitten. Kolmikolla oli yhteinen muotimaku, mutta tärkeintä oli hyvän fiiliksen tila. Putiikin lämpimästi valaistun alakerran nojatuoleihin tekeekin mieli jäädä lukemaan muotilehtihyllyn julkaisuja kuin kotisohvalle. Kotoisa tunnelma jatkuu minimalistisen kahvilan puolella. Sinne pääsee suoraan kadulta tai putiikin sisäovesta. Täällä maistuu café filtre -suodatinkahvi tai jäälatte. Kyytipojaksi otetaan kakkua, granola-jogurttia tai herkullinen lounassalaatti. *The Broken Arm, 12 rue Perrée, the-broken-arm.com.*

Kuin toinen koti, kuvailee Guillaume Steinmetz kauppaansa. The Broken Armin nimi tulee ranskalaisen avantgardistin Marcel Duchampin teoksesta In Advance of the Broken Arm, puusta ja teräksestä tehdystä lumilapiosta.

ESPRESSO TUOKSUU SISUSTUSAITASSA

Le Rocketship näyttää pieneltä, kiireessä piipahdetavalta designputiikilta. Sisällä huomaa, että se on niin täynnä käsityönä tehtyjä ja usein rajoitettuna erinä myytäviä tavaroita, ettei tutkimusmatkasta hyllyille tahdo tulla loppua. Ja jos Pariisissa paahdettua kahvia keittävän omistajabaristan, Benoît Touchen, kanssa alkaa juttusille, saattaa vaivihkaa istua baarijakkarakalle ja jäädä siihen. Myynnissä on donitsinmallisia naulakoita, käsin sidottuja vihkoja, newyorkilaisen Doug Johnstonin kasseja, Macon & Lesquoy'n brodeerattuja rintakoruja, Camilla Engdahlin mukeja ja eteläafrikkalaisen Shine Shine -merkin tyydynpäällisiä. Hinnat ovat edullisia. Seiniä koristavia Touchen valokuvaaja-graafikkoveljen julisteita saa 35 eurolla, 1960-luvun lamput lähtevät noin satasella. Osa huonekasveista ja huonekaluista on myös myytävänä. Mutta kahvihyllyn päällä lepäävästä Kaj Franckin emalikulhosta ja pienistä japanilaisista keramiikkamukeista, joista Touche tarjoilee teetä, omistaja ei raaski luopua. Ei ainakaan vielä. *Le Rocketship, 13 rue Henry Monnier, lerocketship.com.*

Benoît Touchen kahvilaputiikissa myydään Pariisin parhaan kahvipaahtimon, Café Coutumen, espressoa. Vihreää teetä tarjoillaan uniikeista japanilaisista keramiikkakupeista.